«Gore» primaveral

QUIM CURBET

Diu el diccionari que la religió és el conjunt de creences i conviccions que vinculen els humans amb tot allò que consideren misteriós i que sovint identifiquen amb una criatura divina. Jo sempre he estat un devot incondicional dels diccionaris i, si tenir una religió tornés a ser obligatori, probablement optaria per aquesta fe del llibre de la paraula, el profeta de la qual al nostre país fou un senyor amb barret i pipa.

Però la religió amb la qual ens ha tocat conviure és una altra i quan arriba aquesta època de l'any em cou tot allò que em pot coure, perquè me la presenten de la manera més negra. El catolicisme bàsicament és una religió dual, té dues cares. Hi ha el catolicisme nadalenc i el de Setmana Santa. L'un és hivernal, però clar i alegre, i l'altre primaveral, però fosc i sanguinolent i es passeja pels carrers amb tots els atributs del cinema gore.

L'any passat, per acabar de reblar el clau, l'Ajuntament de Girona va instal·lar un monument en una plaça cèntrica on s'exhibeixen estris i símbols de tortura dignes del museu dels horrors: el cilici, el fuet, la creu, la calavera, la corona d'espines, un cor que degota sang fresca i tot això -per si no n'hi havia prou- just entre la delegació d'Hisenda i la porta de la comissaria dels Mossos d'Esquadra.

Algunes vegades el gore cinematogràfic és tan excessiu que tendeix a la comicitat i els amants del gènere es passen l'estona menjant crispetes, mentre veuen tota mena d'escenes on la sang artificial esquitxa cada racó de la pantalla. Suposo que hi ha d'haver gent per a tot, vivim en un món complex, uns conjuren els seus dimonis en una sala de cinema, altres disfressant-se de membre del Ku Klux Klan o de romà, i alguns -com jo- traient els seus llibres en processó el dia de sant Jordi. Ja ho deia la meva àvia, que no hi ha ni un pam de net.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/03/23/gore-primaveral/773993.html?utm_source=rss